

حسینعلی اکبری، دبیر اجرایی خانه کارگر استان سیستان و بلوچستان:

کارگران اجازه تضعیف تأمین اجتماعی را نمی‌دهند

کارگران و نیروهای مولد جامعه که در دوران اشتغال ماه‌ها و سال‌ها حق بیمه پرداخته و منابع سازمان تأمین اجتماعی از دسترنج آنها تجمیع شده، با وسواس و دل‌نگرانی خاصی حال و روز و آینده این سازمان را دنبال می‌کنند و موضع‌گیری آنها نسبت به چالش‌هایی که سازمان ناگزیر در آنها گرفتار شده، ناشی از این نگرانی است. حسینعلی اکبری، دبیر اجرایی خانه کارگر استان سیستان و بلوچستان با ابراز نگرانی از شرایط این روزهای سازمان تأمین اجتماعی، خواستار حمایت بیشتر و جدی‌تر دولت و مجلس شورای اسلامی از این سازمان بیمه‌گر اجتماعی است. مشروح گفت‌وگوی ویژه‌نامه استانی آتیه‌نو با دبیر اجرایی خانه کارگر استان را در ادامه می‌خوانید.

■ تعامل اداره کل و مدیریت درمان تأمین اجتماعی استان با فعالان کارگری در اجرای اصل سه‌جانبه‌گرایی در سازمان تأمین اجتماعی، چگونه است؟

در دوره مدیریت اخیر تأمین اجتماعی استان، اثری تازه‌ای به کالبد خدمت‌رسانی سازمان تأمین اجتماعی در استان دمیده شده و خوشبختانه مدیران سازمان تأمین اجتماعی چه در سطح کشور و چه در سطح استان، از بدنه این سازمان هستند و کاملاً به مسائل و مشکلات این سازمان واقفند. خوشبختانه در این دوره شاهد تعامل بسیار مثبت و سازنده سازمان با تشکل‌ها و فعالان کارگری و کارفرمایی هستیم.

■ از خدمات بیمه‌ای و درمانی سازمان تأمین اجتماعی در استان پهن‌آور سیستان و بلوچستان تا چه اندازه راضی هستید؟

اگر شرایط کنونی سازمان تأمین اجتماعی را در نظر بگیریم و به مسائلی که در ابعاد کشوری این سازمان را با چالش مواجه کرده توجه کنیم، خدمت‌رسانی این سازمان در استان سیستان و بلوچستان مناسب است و نارضایتی خاصی مطرح نیست. اما اگر شرایط خاص محرومیت استان را در نظر بگیریم، به نظر می‌رسد خدمت‌رسانی تأمین اجتماعی در این استان چه در بخش بیمه‌ای و چه در بخش درمانی باید افزایش و توسعه یابد. سیستان و بلوچستان استانی پهن‌آور اما محروم است. درخواست ما از مدیران ارشد و استانی سازمان تأمین اجتماعی این است که در ارائه خدمات خود، گستردگی و محرومیت استان را در نظر بگیرند. مثلاً ما در سطح استان با محدودیت شعب و مراکز درمانی روبه‌رو هستیم و شاید بهتر باشد تأمین اجتماعی نسبت به تاسیس شعب یا کارگزاری‌های جدید اقدام کند. درخواست مهم‌تر جامعه کارگران استان از سازمان تأمین اجتماعی این است که نسبت به اجرای تعهدات کارفرمایان در زمینه بیمه کارگران حساسیت بیشتری داشته باشد.

■ به حقوق بیمه‌ای کارگران و ضرورت صیانت از آن اشاره کردید. به نظر شما سازمان تأمین اجتماعی چگونه می‌تواند ضمن حمایت از نیروهای مولد، برای بهبود فضای کسب‌وکار تلاش کند؟

شاید بهترین راه این است که سازمان تأمین اجتماعی، تلاش کند نوع نگاه و تلقی کارفرمایان نسبت به موضوع بیمه اجتماعی را اصلاح کند. متأسفانه برخی کارفرمایان، سازمان تأمین اجتماعی و پرداخت حق بیمه را در مقابل خود و مانع تولید می‌دانند، در صورتی که در واقع اینطور نیست و سازمان تأمین اجتماعی حامی تولید و در کنار کارفرمایان است. البته سازمان هم باید به شرایط خاص کارفرمایان و مشکلات آنها توجه کند و حداکثر انعطاف را ضمن حفظ منافع کارگران داشته باشد. انتظار ما از سازمان

تأمین اجتماعی این است که در زمینه حمایت از اشتغالزایی در استان‌های محروم، نقش پررنگ‌تری ایفا کند و حامی کارفرمایانی باشد که با وجود مشکلات بسیار در این گونه مناطق، سعی در سرمایه‌گذاری و ایجاد اشتغال پایدار دارند؛ چراکه اشتغال پایدار در نهایت منجر به افزایش ورودی‌های سازمان خواهد شد.

■ اگر موافق باشید به چالش‌های کنونی سازمان تأمین اجتماعی بپردازیم که شما در پاسخ به سوال قبل، به یکی از این چالش‌ها یعنی کاهش ورودی‌ها اشاره کردید. حال و روز سازمان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

متأسفانه سازمان تأمین اجتماعی این روزها، حال و روز خوبی ندارد زیرا مشکلات مختلف، رمق آن را گرفته است. کاهش تعداد بیمه‌پردازان نسبت به مستمری‌بگیران و برهم خوردن تعادل منابع و مصارف از یک طرف و مطالبات بسیار زیاد و انباشته از نهاد دولت و برخی کارفرمایان از طرف دیگر، این سازمان را دچار مشکل کرده است. یکی از انتظارات جامعه کارگری از مسئولان سازمان تأمین اجتماعی این است که کنترل هزینه را به صورت جدی‌تر در دستور کار خود قرار دهد. بزرگترین بدهکار به سازمان تأمین اجتماعی، نهاد دولت است. دولتمردان باید بدانند که بین میزان بدهی دولت و توان سازمان تأمین اجتماعی، نسبت معکوس برقرار است و هر اندازه دولت به تأمین اجتماعی بدهکارتر شود، این سازمان در عمل به وظایف قانونی خود و خدمت‌رسانی به جامعه هدف که نیمی از جمعیت کشور هستند، ضعیف‌تر می‌شود. دولت برای حمایت از اقشار مختلف مانند قالیبافان، کارگران ساختمانی و رانندگان، آنها را تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی درآورده است. این اقدام حمایتی، پسندیده و قابل تحسین است اما اگر دولت، حق بیمه این اقشار را نپردازد، انگار مهمانان ناخوانده‌ای را بر سر سفره کارگران نشاند و از حق بیمه‌های دیگران برای اقشار خاص هزینه می‌کند. در ارتباط با بدهکاران حوزه کارفرمایی هم باید این را در نظر داشته باشیم که بزرگترین بدهکاران کارفرمایی، کارفرمایان و شرکت‌های دولتی هستند.

■ علت به وجود آمدن این شرایط را در چه می‌دانید؟ بخش اعظم شرایط حال حاضر، خصوصاً انباشته شدن مطالبات سنگین تأمین اجتماعی از دولت و کارفرمایان، به برخی تصمیمات

و طرح‌های دولتی و مصوبات بدون پشتوانه مجلس شورای اسلامی برمی‌گردد. هر اندازه که سازمان در پی تصمیم‌گیری‌های غیرکارشناسی و بی‌توجه به اصول بیمه‌ای تضعیف شود، احتمال به وجود آمدن چالش‌های عظیم اجتماعی در آینده بیشتر خواهد شد. انتظار جامعه کارگری از نمایندگان محترم مجلس و دولت محترم این است که در ارتباط با بازگشت منابع و پرداخت بدهی‌ها به سازمان تأمین اجتماعی تدبیری ببندیشند. باید تأکید کنیم که هر گونه غفلت در بازپرداخت این منابع، بیش از نیمی از جمعیت کشور را با چالش مواجه خواهد کرد. البته امیدواریم دولت ایده واگذاری شرکت‌های ورشکسته به سازمان تأمین اجتماعی در قبال بدهی‌های بیمه‌ای را کنار بگذارد؛ چراکه واگذاری این شرکت‌ها نه تنها کمکی به افزایش توان مالی سازمان تأمین اجتماعی نمی‌کند، بلکه هزینه‌های گزافی نیز به این سازمان تحمیل خواهد کرد. البته حتی با فرض اینکه دولت بتواند تمامی دیون خود به سازمان تأمین اجتماعی را در مدت کوتاهی بپردازد، بازهم مشکلات این سازمان به صورت کامل حل نخواهد شد. بازنشستگی‌های پیش از موعد و کاهش بیمه‌پردازان به دلیل مشکلات اقتصادی از جمله چالش‌هایی است که باقی می‌ماند.

■ به نظر شما جامعه کارگری چگونه می‌تواند از سازمان تأمین اجتماعی در مقابل حمله‌ها حمایت کند؟

از جامعه کارگری این انتظار می‌رود که ارتباط و تعامل مستمر و سازنده‌ای با نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی داشته باشند و در این تعاملات، مسائل سازمان را روشن و دغدغه‌های خود را مطرح کنند. اگر گروه یا افراد خاصی در پی جداسازی بخش درمان از بدنه سازمان تأمین اجتماعی یا حتی به فکر گرفتن حق بیمه سهم درمان کارگران هستند، به عنوان یک بیمه‌شده تأمین اجتماعی و نماینده گروهی از کارگران، مخالفت خود را با این طرح‌ها اعلام کرده و تأکید می‌کنم که هیچ نهادی حق استفاده از اموال و منابع سازمان تأمین اجتماعی را ندارد. سازمان تأمین اجتماعی بدون کمک دولت، نیمی از جمعیت کشور را تحت پوشش قرار داده است. انتظار ما از تصمیم‌گیران کشور این است که اگر توان حمایت و کمک به تأمین اجتماعی را ندارند، لاقلاً چوب لای چرخ آن نگذارند زیرا جامعه کارگری با تمام وجود، مدافع و پشتیبان منابع سازمان تأمین اجتماعی است.

جدایی بخش درمان یا جدا شدن منابع درمان کارگران برای نیروهای مولد کشور نگرانی جدی ایجاد کرده است. منابع اجتماعی تأمین اجتماعی متعلق به ضعیف‌ترین اقشار جامعه است و به عنوان یک بیمه‌شده تأمین اجتماعی و نماینده گروهی از کارگران، مخالفت خود را با این طرح‌ها اعلام می‌کنم